

Jeg har den Tro, at dette ikke er nogen Forbedring, thi jeg tror, at det indeholder nogen Fare for, at Registrene bliver noget for uens ført. Heller ikke mener jeg, det er en Forbedring, at der nu bliver flere Steder, hvor man kan klage over Mangler ved Registrene. Jeg tror, det havde været lettere for Befolkningen at finde sig til Rette med det, hvis man kun havde Indenrigsministeriet at holde sig til.

Men skønt jeg saaledes ikke kan se, at man i det store og hele har forbedret dette Lovforslag ved Behandlingen i det høje Landsting, vil vi dog fra mit Partis Side gaa med til Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. Vi ønsker nemlig, at Lovforslaget maa blive ophøjet til Lov endnu i denne Samling, idet vi er klare over, at der ude omkring i den kommunale Administration er et levende Ønske om, at denne Sag ikke skal blive yderligere forhalet, og hvis der skulde være Tale om at sende Lovforslaget i Udvalg og eventuelt stille Ændringsforslag, er vi ganske klare over, at man ikke vilde kunne opnaa at faa det ophøjet til Lov i den Samling, vi er inde i.

Jeg kan derfor, da vi dermed mener at tjene Sagen bedst, give dette Lovforslag vor velvillige Anbefaling, ikke fordi vi mener, at det i alle Henseender er fuldkomment, men fordi vi mener, at vi der ved har naaet at faa et Grundlag, og saa maa vi se, hvorledes det kommer til at virke i Fremtiden; viser det sig, at det paa enkelte Omraader trænger til Forbedringer, kan disse altid blive foretaget. Jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

**Carlsen-Skiødt:** Da det foreliggende Lovforslag i sidste Samling var til Behandling i dette høje Ting, fremsatte jeg forskellige Ønsker, som jeg mente burde overvejes, naar Forslaget kom i Udvalg; det forekom mig, at der var visse Ting, der burde ændres. Jeg kan kun med Tilfredshed notere, at en væsentlig Del af disse af mig fremsatte Ønsker er blevet imødekommet i det nu vedtagne Lovforslag. Bl. a. ønskede jeg det i det oprindelige Lovforslags § 9 foreslaaede Tilsyn gjort noget simplere og dermed ogsaa noget billigere. Jeg var nemlig bange for, at som det oprindeligt var formuleret, vilde det have medført en Forøgelse af Antallet af Tjenestemænd og Embedsmænd, og det forekom mig, at saaledes som hele Situationen er i vort Land i Øjeblikket, er det egentlig

ikke den Vej, man skulde gaa. Som sagt, jeg kan kun være glad for, at flere af de Ønsker, jeg har fremsat, er imødekommet, og jeg vil benytte Lejligheden til at takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han ogsaa har vist Imødekommenhed, saaledes at Forslaget nu fremtræder i en Form, som jeg mener vil kunne virke tilfredsstillende. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Fremme.

**Dahlgaard:** Det er glædeligt, at Landstinget endelig gennem Vedtagelsen af dette Forslag har erkendt Betydningen af Indførelsen af Folkeregistre i Landets Kommuner, og jeg maa ogsaa udtale min mest uforbeholdne Anerkendelse af, at det er lykkedes den højtærede Indenrigsminister at føre denne Sag igennem Landstinget. Det er derimod beklageligt, at der skulde gaa saa lang en Tid, forinden dette Forslag endelig bliver gennemført. Der vilde efter min Formening være vundet meget, hvis Folkeregistrene i sin Tid havde kunnet afløse Rationeringsmandtalslisterne paa det Tidspunkt, da Rationeringen ophørte. Nu er disse Mandtalsregistre i Forfald rundt om i mange Kommuner, og man ser, at det har voldt Vanskeligheder ogsaa i Landkommuner. Jeg har i den sidste Tid set Eksempler paa, at man i jyske Landkommuner selv har holdt Folketælling og selv har taget Initiativet til Oprettelsen af Folkeregistre. Dette er vel det bedste Bevis paa den Trang, der i saa Henseende er til Stede.

De Ændringer, der er gennemført i Landstinget, vil jeg mene er mindre væsentlige. Jeg tror ikke, det er Forbedringer. Naar Tilsynet overføres fra Indenrigsministeriet til Amtsraadene, vil jeg mene, at det i alt Fald ikke bliver billigere, men paa den anden Side tillægger jeg det ikke større Betydning, idet Forholdet vil være dette, at hvis det bliver nødvendigt af Hensyn til Registrenes forsvarlige Førelse, vil Indenrigsministeriet altid kunne forhandle med Amtsraadene om, hvad der skal gøres. I § 4 er der indført en Bestemmelse om, at i Kommuner, hvor der findes Højskoler, Kaserner og lignende, paahviler det den paagældende Leder at foretage Til- og Frameldelse. Efter de Udtalelser, der faldt i Landstinget, maa jeg opfatte denne Bestemmelse som tagende Sigte paa f. Eks. Højskoleelever og Soldater paa Kaserner. Derimod forstaar jeg det ikke saaledes, at denne Bestemmelse er indsat af Hensyn til de paagældende Institutioners Funktionærer eller Tjenestetyende. For